

Nr 118.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående s. k. legodriftsavtal rörande vissa staten tillhöriga gruvor i Västerbottens län m. m.

(1:a avd.)

Sedan Kungl. Maj:t i propositionen nr 1 under kapitalbudgeten, fonden för förslag till statsverket, (punkt 5) framlagt preliminärt förslag i ämnet, har Kungl. Maj:t i propositionen nr 135, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 24 februari 1950, dels anhållit om riksdagens yttrande över ett vid berörda statsrådsprotokoll fogat utkast till avtal rörande legodrift av vissa gruvor i Västerbottens län, dels ock föreslagit riksdagen att till Utbyggnad av staten tillhöriga gruvanläggningar i Malå socken m. m. under kapitalbudgeten, fonden för förslag till statsverket, för budgetåret 1950/51 anvisa ett investeringsanslag av 490 000 kronor samt godkänna vad departementschefen i förberörda statsrådsprotokoll förordat i fråga om dispositionen av vissa medel under investeringsanslaget till Utbyggnad av staten tillhöriga gruvanläggningar i Malå socken m. m.

Mellan kommerskollegium för Kungl. Maj:t och kronan samt Bolidens gruvaktiebolag träffades i slutet av år 1940 en överenskommelse, enligt vilken bolaget skulle ombesörja brytning, transport och anrikning av malm vid vissa staten tillhöriga gruvfyndigheter i Bjurfors-, Rävliiden- och Adakfälten inom Västerbottens län. Avsikten var att genom utnyttjande av nämnda gruvfyndigheter förbättra landets försörjning med metaller, särskilt koppar. Ifrågavarande överenskommelse — det första s. k. legodrifts-avtalet — gällde för åren 1941—1945.

Efter förslag av särskilda utredningsmän träffade staten år 1945 med bolaget nytt avtal angående utnyttjandet efter nämnda år av ifrågavarande malmtillgångar. Avtalet innebar, att legodriften inom Rävliiden- och Adakfälten — malmtillgångarna i Bjurforsfältet hade uttömts under den första avtalsperioden — skulle fortsätta till och med år 1950 efter i stort sett samma riktlinjer som tidigare.

Genom beslut den 4 mars 1949 har Kungl. Maj:t uppdragit åt kommerskollegium att med biträde av vissa sakkunniga verkställa utredning och avge förslag rörande det fortsatta utnyttjandet av ifrågavarande gruvfyndigheter och att i sådant syfte med bolaget upptaga överläggningar i ämnet. Kommerskollegium har nu inkommit med ett förslag, som går ut på att nytt avtal skulle träffas med bolaget angående fortsatt legodrift inom

Adakfältet; gruvdriften inom Rävliidenfältet, vars tillgångar av brytvärda kopparmalmer beräknas bli uttömda under loppet av innevarande år, skulle däremot nedläggas.

Såsom framgår av en vid kommerskollegii förslag fogad redogörelse har legodriften inom de berörda gruvfälten under den gångna tiden lämnat icke oväsentliga tillskott till landets försörjning med koppar. För åren 1941—1948 lämnas i redogörelsen definitiva uppgifter, enligt vilka mängden färdig metall, som utvunnits ur malmprodukter från legodriftsgruvorna, beräknas ha utgjort sammanlagt 22 823 ton koppar, 19 052 kg silver och 194 kg guld. Enligt under hand meddelade preliminära uppgifter beräknas produktionsresultatet av legodriften under år 1949 till 4 491 ton koppar, 2 739 kg silver och 47 kg guld. Under hela legodriftstiden ha därjämte erhållits vissa kvantiteter zinkslig och kisslig.

I fråga om betingelserna för det fortsatta utnyttjandet av malmfyndigheterna inom legodriftsfälten framhåller kommerskollegium, att de för närvarande brutna tillgångarna av kopparmalm i Rävliidengruvan beräknas bli helt uttömda under loppet av år 1950. I gruvan kvarstå därefter enligt kollegium dels vissa zinkblymalmer och dels ytterligare kopparmalm på jämförelsevis stort djup. För zinkblymalmernas tillvaratagande saknas emellertid för närvarande nödiga anordningar och kollegium anser det med hänsyn till den förhållandevis ringa malmbasen icke ekonomiskt motiverat att dylika utföras på kronans bekostnad. Huruvida den återstående kopparmalmen kan tillgodogöras i kommersiell drift är ännu icke klarlagt. Det ekonomiska utfallet av legodriften vid gruvan har icke varit sådant att mera ingående undersökningar ansetts motiverade.

Med hänsyn till nu nämnda förhållanden anser departementschefen i likhet med kommerskollegium, att driften vid Rävliidengruvan bör nedläggas, när den hittills brutna kopparmalmen blivit uttagen. Departementschefen förutsätter emellertid, att kollegium i framtiden har sin uppmärksamhet riktad på eventuella möjligheter att utnyttja de återstående malmtillgångarna i gruvan.

Adakfältet omfattar de förnämsta av de malmfyndigheter, som hittills berörts av legodriften. De återstående malmtillgångarna inom Adakfältet kunna enligt kollegium vid ingången av år 1949 beräknas ha uppgått till i runt tal 1 500 000 ton. Om gruvdriften inom Adakfältet får fortsätta, kommer därstädes att kunna brytas högst omkring 175 000 ton malm årligen, vilken kvantitet svarar mot anrikningsverkets kapacitet. Enligt vad departementschefen inhämtat har malmfångsten de senaste åren — sedan 1946 — hållit sig i närheten av denna siffra. Den ur malmprodukterna från fältet utvinnbara mängden metallisk koppar beräknas under samma tid ha något överstigit 3 000 ton per år. Ätminstone för de närmaste åren bör man enligt kollegium kunna påräkna en årlig malmbrytning — och därmed kopparproduktion — av nu nämnda storleksordning.

Den svenska kopparproduktionen är, framhåller departementschefen, icke större än att vårt land för sin försörjning med koppar blir beroende av im-

porten från skilda länder. Möjligheterna till import äro emellertid ännu så pass ovissa, att enligt departementschefens mening landets egna tillgångar av kopparmalm böra utnyttjas i så stor utsträckning som möjligt. Departementschefen anser sålunda önskvärt, att gruvdriften i Adakfältet fortsättes och upprätthålles i den omfattning, som fyndigheternas beskaffenhet och anläggningarnas produktionskapacitet kunna tillåta.

Som statskontoret framhåller i sitt remissyttrande har legodriften av statens gruvor i Adakfältet icke ställt sig särskilt ekonomiskt förmånlig för statsverket. Statskontoret anför, att driften även vid ett förhållandevis högt kopparpris icke kan beräknas lämna något överskott, sedan statsverkets kapitalkostnader blivit täckta. Det är icke ens säkert, att full täckning kommer att erhållas för ifrågavarande kapitalkostnader. Det i anläggningar m. m. inom Adakfältet nedlagda kapitalet beräknas av kommerskollegium komma att uppgå till sammanlagt omkring 12 500 000 kronor. Legodriften inom fältet har för tiden till och med år 1948 lämnat överskott om sammanlagt ca 3 000 000 kronor. Återstående i gruvdriften investerat kapital utgör sålunda omkring 9 500 000 kronor. På grundval av det överskott å legodriften, som uppkom år 1948, kunde man visserligen antaga, att det återstående kapitalet skulle bli slutamorterat under loppet av sex år, räknat från och med år 1949. Frågan om detta antagande är riktigt står emellertid i sammanhang med världsmarknadspriset på koppar, vilket brukar vara underkastat avsevärda fluktuationer. De år 1948 och 1949 tämligen höga kopparpriserna kunna givetvis sjunka. I sådant fall skulle utsikterna till full täckning av kapitalkostnaderna för Adakfältet, i vilka utom amortering även bör medräknas ränta å legodriftskapitalet, te sig mindre gynnsamma.

Oavsett det nu sagda är det emellertid, framhåller departementschefen, uppenbart, att icke obetydliga bidrag till amortering av legodriftskapitalet kunna förutses, därest driften i Adakfältet får fortsätta. Skulle däremot driften nu nedläggas, finge en stor del av kapitalet anses förlorat. Det ekonomiska resultatet av kopparproduktionen bör f. ö., fortsätter departementschefen, också ses i belysning av det förut antydda förhållandet att det i Adakfältet nedlagda kapitalet delvis tillskjutits under en tid, då vårt land var nödsakat att till priset även av mycket dryga kostnader säkra sin kopparförsörjning.

Kommerskollegium har utgått från, att malmfyndigheterna i Adakfältet även i fortsättningen skola utnyttjas genom legodrift i det nuvarande legodriftsavtalets bemärkelse. Det har icke närmare undersökts, huruvida någon annan driftsform eller form för upplåtelse skulle medföra gynnsammare resultat för statsverket. Alternativt skulle kunna övervägas gruvdrift i statens egen regi. Departementschefen erinrar emellertid om att staten icke förfogar över anläggningar för malmprodukternas vidare förädling till metaller. Då departementschefen för närvarande, med hänsyn bl. a. till att Adakfältet beräknas vara utbrutet inom tio år, icke är beredd att förorda, att staten investerar kapital för uppförande av dylika anläggningar, och då det vidare måste anses värdefullt att för gruvfyndigheternas utnyttjande få

anlita bolagets erfarenheter och produktionsresurser på såväl gruvidriften som malmförädlingens område, kan departementschefen i likhet med statskontoret icke förorda övergång till någon ny driftsform. Departementschefen tillstyrker sålunda, att nytt avtal om fortsatt legodrift i Adakfältet träffas med bolaget.

Det av kommerskollegium framlagda utkastet till nytt legodriftsavtal uppvisar, jämfört med det nu gällande avtalet, åtskilliga skiljaktigheter. I flera fall ha dessa, såsom kollegium framhåller, betingats av redaktionella skäl eller av att driften vid Rävliidenfältet skall nedläggas. Emellertid förekomma även andra ändringar, vilka äro av mera genomgripande natur och vilka kunna tänkas medföra ekonomiska konsekvenser för statsverket. Departementschefen vill i första hand fästa uppmärksamheten på att i § 4 en ny metod föreslås för beräkningen av värdet av de till bolaget levererade malmprodukterna. Hittills har detta värde beräknats såsom skillnaden mellan å ena sidan värdet av det utvinnbara metallinnehållet i malmprodukterna enligt av bolaget vid försäljning erhållna medelnettopriser och å andra sidan bolagets verkliga, d. v. s. av bokföringen framgående kostnader för utvinning av motsvarande mängder av respektive metaller. Kollegium föreslår nu i förenklingssyfte, att värdet å malmen i fortsättningen skall beräknas med anlåtande av vissa formler, vilka uppgivas vara allmänt i bruk vid malmköp. Då formlerna icke synas innebära någon principiell förändring av beräkningssättet, finner departementschefen i och för sig icke anledning till erinran mot detta förslag. I formlerna ingå emellertid vissa s. k. smältavdrag, vilka avses motsvara bolagets kostnader för utvinning av metall ur malmprodukterna och vilka vanligen brukas fastställas genom årliga förhandlingar mellan säljare och köpare. Enligt avtalsutkastet skulle dessa smältavdrag i här förevarande fall beräknas för kalenderår enligt ett för ändamålet konstruerat indexförfarande, varvid man till grund för beräkningen skulle lägga vissa, i avtalet fastställda smältavdrag, avseende år 1948. För närmare kännedom om förfarandet hänvisas till § 4 i avtalsutkastet. Till skillnad från den hittills använda beräkningsmetoden synes departementschefen den nu föreslagna innebära att man vid uppskattningen av bolagets förädlingskostnader binder sig för en viss i avtalet angiven procentuell fördelning av totalkostnaderna på olika slag av produktionsmedel, nämligen arbetskraft, industriförnödenheter, bränsle och övrigt. I betraktande av möjligheterna till framtida tekniska förbättringar och rationaliseringsåtgärder, varigenom ifrågavarande kostnadsfördelning i verkligheten kan komma att förändras på ett ur kostnadssynpunkt fördelaktigt sätt, kunna enligt departementschefen betänkligheter anföras mot ett dylikt förfarande. Emellertid har, efter vad departementschefen inhämtat, i samband med avtalsförhandlingarna hänsyn i viss utsträckning tagits till möjligheterna till tekniska framsteg och rationaliseringsåtgärder. Vidare har föreslagits att bolagets andel i driftsöverskottet från legodriftsgruvorna skall nedsättas från nuvarande 15 % till 10 %. Enligt en av kommerskollegium verkställd beräkning skulle, därest bestämmelserna i avtalsutkastet hade tillämpats på legodriften under åren

1946—1948, staten ha åtnjutit en merinkomst av 6 000 kronor för alla tre åren tillsammans i förhållande till det verkliga, till staten inlevererade överskottet för nämnda år. De nya bestämmelserna synas departementschefen sålunda icke innebära någon väsentlig förändring av de ekonomiska villkoren för legodriften. Med hänsyn till samtliga nu anförda omständigheter finner sig departementschefen kunna tillstyrka att det nyssnämnda beräkningsförfarandet fastställs, särskilt som det enligt kollegium väntas medföra en väsentlig förenkling av kontrollen och den årliga avräkningen i samband med legodriften.

Bland de i § 6 av avtalsutkastet intagna bestämmelserna rörande den årliga avräkningen med bolaget återfinnas vissa regler för beräkningen av legodriftens andelar av kostnader, som äro gemensamma för flera avdelningar inom bolaget. Enligt avtalsutkastet [§ 6 II b) andra stycket] skola de allmänna omkostnaderna i Boliden fördelas på vissa, icke närmare angivna avdelningar. Departementschefen anser önskvärt, att denna bestämmelse förtydligas på lämpligt sätt, så att klarhet vinnes om vilka avdelningar som anses skola medtagas vid kostnadsfördelningen. Förtydligandet har ansetts kunna ske utan ändring av avtalets lydelse genom tilläggsöverenskommelse i samband med undertecknandet av avtalet.

Det i § 6 II b) intagna tillägget, enligt vilket legodriftens andelar i de gemensamma kostnaderna efter särskild överenskommelse skulle få upptagas i den årliga avräkningen med vissa fastställda procenttal av nedlagda drifts- och anläggningskostnader respektive fakturavärdet av de produkter, som av bolaget försäljas för kronans räkning, synes departementschefen motiverat huvudsakligen av förenklingsskäl. Det har syntts få ankomma på Kungl. Maj:t att efter särskild framställning av kommerskollegium pröva i vad mån och på vilka villkor ifrågavarande tilläggsbestämmelse skall tillämpas.

Det nya legodriftsavtalet har av kommerskollegium föreslagits skola träffas för en tid av tio år. De förut ingångna legodriftsavtalen ha båda haft en giltighetstid av endast fem år. Ehuru icke oväsentliga förändringar föreslagits i det framlagda avtalsutkastet, vilkas ekonomiska konsekvenser ej med full säkerhet kunna förutses, finner departementschefen övervägande skäl tala för den längre avtalsperioden, som ungefärligen motsvarar den antagliga återstående brytningstiden för Adakfältet. I detta sammanhang erinrar departementschefen även om bolagets i § 7 stadgade skyldighet att efter sex månader från det skriftlig anmodan därom erhållits upphöra med legodriften, om det är uppenbart att denna kommer att uppvisa underskott enligt avtalet.

Då departementschefen icke i övrigt har något att erinra mot de i avtalsutkastet föreslagna bestämmelserna, förordar departementschefen, att nytt legodriftsavtal träffas i huvudsaklig överensstämmelse med förslaget. Jämväl det nu gällande avtalet om upplåtelse till kronan av bolaget tillhöriga andelar i Adakfältet torde i enlighet med kollegii förslag böra förnyas för samma tid som legodriftsavtalet. Med hänsyn till legodriftens betydelse och

omfattning torde emellertid, fortsätter departementschefen, innan de nya avtalen träffas, riksdagens yttrande i ärendet böra inhämtas.

Beträffande frågan om anvisning av ytterligare medel till investeringar i gruvanläggningarna i Adakfältet erinrar departementschefen först om att kommerskollegium i skrivelse den 19 november 1948 begärde 1 270 000 kronor till vissa tillredningsarbeten i Adakfältet m. m. Efter förslag av Kungl. Maj:t i föregående års statsverksproposition anvisade riksdagen anslag å sammanlagt 870 000 kronor, vilket belopp enligt kollegium skulle vara tillräckligt för att täcka kostnaderna för ifrågavarande tillredningsarbeten m. m. under budgetåren 1948/49 och 1949/50. Kollegium har nu efter kontrollräkning av medelsbehovet anhållit, att återstående belopp av 400 000 kronor måtte anvisas för det i berörda skrivelse avsedda ändamålet. Då departementschefen, såsom framgår av vad tidigare anförts, förutsätter, att legodriften inom Adakfältet kommer att fortgå i samma omfattning som hittills, tillstyrker departementschefen kollegii hemställan. Likaledes förordar departementschefen, att medel anvisas till anskaffning av en spårväg att användas under jord i Adakgruvan och en reservtrumma till sligtorkningsanläggningen, vilken utrustning är behövlig för gruvdriftens behöriga gång. Kostnaderna för ifrågavarande materiel beräknas av kollegium till 12 000 respektive 8 000 kronor.

Vid en industriell rörelse med den omfattning legodriften numera uppnått torde det icke kunna undvikas, framhåller departementschefen, att behov tid efter annan uppstår av smärre nyanläggningar, nyanskaffningar och kompletteringar, vilka icke kunnat förutses. För detta ändamål har kommerskollegium i sina beräkningar av medelsbehovet för legodriften tidigare upptagit ett belopp av 57 000 kronor. Av detta belopp ha 40 000 kronor redan måst tagas i anspråk för utförande av skyddsrum vid Adakfältet. I fortsättningen skulle sålunda endast 17 000 kronor kunna disponeras för oförutsedda ändamål. Då departementschefen i likhet med kollegium finner detta belopp vara för litet i förhållande till de behov, varmed man bör räkna, biträder departementschefen kollegii hemställan om anvisande av ytterligare medel till oförutsedda smärre anläggningar, nyanskaffningar och kompletteringar i samband med legodriften. Departementschefen har icke någon erinran mot det av kollegium föreslagna beloppet, 46 325 kronor.

Kommerskollegium har vidare anmält att det av 1948 års riksdag för tillredningsarbeten i Adakgruvan m. m. anvisade anslaget å 672 500 kronor visat sig otillräckligt. För att täcka den uppkomna bristen, vilken beräknas uppgå till 70 658 kronor 75 öre, anhåller kollegium dels om ytterligare anslag å 23 675 kronor, dels att få använda vissa besparingar om sammanlagt ca 46 985 kronor, som uppstått å andra förut anvisade anslag. Vad först angår det begärda ytterligare anslaget å 23 675 kronor till täckande av en del av den uppkomna bristen finner departementschefen sig kunna tillstyrka detsamma.

Det sammanlagda nu erforderliga beloppet för ytterligare investeringar i gruvanläggningarna vid Adakfältet uppgår sålunda enligt kommerskollegii

beräkningar till (400 000 + 12 000 + 8 000 + 46 325 + 23 675 =) 490 000 kronor.

Den återstående delen av nyssnämnda brist eller ca 46 985 kronor torde, framhåller departementschefen, i enlighet med kommerskollegii förslag lämpligen böra täckas av medel, vilka för andra ändamål anvisats under investeringsanslaget till utbyggnad av staten tillhöriga gruvanläggningar i Malå socken m. m. och å vilka överskott uppkommit.

Utskottet. Enligt ett år 1945 med Bolidens gruvaktiebolag träffat s. k. legodriftsavtal har bolaget åtagit sig att intill utgången av år 1950 för statens räkning verkställa brytning, transport och anrikning av malm från vissa gruvfyndigheter inom Adakfältet i Malå socken och Rävliidenfältet i Lycksele socken, allt i Västerbottens län. Fråga har nu uppkommit om fortsatt utnyttjande efter sistnämnda tidpunkt av dessa gruvfyndigheter.

Vad först beträffar Rävliidenfältet anser utskottet, då i gruvan nu kända tillgångar av kopparmalm ovan 120 meters nivå beräknas bliva uttömda under innevarande år, att gruvdriften där bör tills vidare nedläggas. Utskottet förutsätter emellertid i likhet med departementschefen, att kommerskollegium i framtiden har sin uppmärksamhet riktad på eventuella möjligheter att utnyttja de återstående malmtillgångarna i gruvan.

I fråga om statens gruvor i Adakfältet har enligt vad i ärendet upplysts legodriften därstädes icke ställt sig särskilt ekonomiskt förmånlig för statsverket. Sålunda är det enligt vad som uppgivits ovisst, om full täckning kan erhållas för det för anläggningar m. m. inom gruvfältet nedlagda kapitalet, vilket uppskattats till sammanlagt omkring 12 500 000 kronor. Därvid är emellertid att märka, att en del av detta kapital tillskjutits då det under krigstiden var nödvändigt att till höga kostnader inom landet trygga vår kopparförsörjning. Vidare bör erinras om att legodriften inom fältet för tiden till och med 1948 lämnat överskott om sammanlagt cirka 3 000 000 kronor. Såsom departementschefen framhållit är det uppenbart, att icke obetydliga bidrag till amortering av legodriftskapitalet kunna förutses, därest driften i Adakfältet får fortsätta. Vid ett nedläggande av driften torde däremot en stor del av kapitalet få anses förlorat. Härtill kommer, att vårt land i fråga om sin försörjning med koppar är beroende på import. Det synes därför angeläget, att våra inhemska koppartillgångar utnyttjas så långt detta är möjligt.

Med hänsyn till vad sålunda anförts anser utskottet i likhet med departementschefen, att driften vid Adakfältet bör fortsättas i den omfattning, som fyndigheternas beskaffenhet och anläggningarnas produktionskapacitet kunna tillåta.

Det har ifrågasatts, huruvida malmfyndigheterna i Adakfältet även i fortsättningen skola utnyttjas genom legodrift eller i någon annan driftsform eller form för upplåtelse, alternativt i statens egen regi. Härvid må framhållas, att fältet redan inom tio år beräknas vara utbrutet. Då, såsom departementschefen erinrat, staten icke förlorar över anläggningar för

malmprodukternas vidare förädling och det knappast kan vara ekonomiskt, att staten investerar kapital för uppförande av dylika anläggningar under den korta tid, varom här är fråga, synes utskottet vägande skäl tala för att den nuvarande driftsformen bibehålles. Utskottet tillstyrker alltså, att nytt avtal om fortsatt legodrift träffas med Bolidens gruvaktiebolag.

I det utkast till nytt legodriftsavtal, som bifogats den föreliggande propositionen, har föreslagits vissa nya principer för beräkning av värdet av de malmprodukter, som levereras till bolaget. Enligt nu gällande avtal erhålles malmvärdet som skillnaden mellan å ena sidan värdet under leveransåret av utvinnbara innehåll av koppar, silver och guld enligt bolagets vid försäljning erhållna medelnettopris, och å andra sidan bolagets verkliga kostnader under året för motsvarande förädlingsverksamhet, inklusive administrations- m. fl. kostnader. Det föreliggande avtalsutkastet är i stället upprättat från den utgångspunkten, att värdena å i kopparmalmen ingående koppar, silver och guld fastställas med ledning av formler, vilka uppgivas vara allmänt i bruk. Vidare har föreslagits, att bolagets andel i driftsöverskottet från legodriftsgruvorna skall nedsättas från nuvarande 15 % till 10 %. Minskningen har ansetts motiverad av förenämnda nya beräkningsgrunder. Såsom departementschefen framhållit skulle enligt en av kommerskollegium verkställd beräkning, därest nu angivna bestämmelser hade tillämpats på legodriften under åren 1946—1948, staten ha åtnjutit en merinkomst av 6 000 kronor för de tre åren tillsammans i förhållande till det verkliga, till staten inlevererade överskottet för nämnda år. Då bestämmelserna i fråga icke medföra några större ekonomiska konsekvenser för statsverket torde avtalsförslaget i denna del kunna lämnas utan erinran. Enligt avtalsutkastet skulle legodriftsavtalet, som hittills ingåtts för en tid av fem år, få en giltighetstid av tio år. Då den längre avtalsperioden ungefärligen motsvarar den antagliga återstående brytningstiden för Adakfältet, har utskottet icke något att invända mot förslaget i fråga. Avtalsutkastet i övrigt innebär i förhållande till nu gällande avtal vissa skiljaktigheter, gjorda huvudsakligen i förenklings- och förtydligandesyfte. Utskottet har vid sin granskning av detsamma icke funnit något vara att erinra. Ej heller har utskottet något att invända mot att det nu gällande avtalet om upplåtelse till kronan av bolaget tillhöriga andelar i Adakfältet förnyas för samma tid som legodriftsavtalet.

De verkställda kostnadsberäkningarna synas utskottet kunna godtagas, varför utskottet tillstyrker det äskade investeringsanslaget av 490 000 kronor.

Departementschefen har föreslagit, att en till 70 658 kronor 75 öre beräknad brist å ett av 1948 års riksdag anvisat anslag för tillredningsarbeten i Adakgruven m. m. skall till ett belopp av cirka 46 985 kronor få täckas av medel, som för andra ändamål anvisats under anslaget till Utbyggnad av staten tillhöriga gruvanläggningar i Malå socken m. m. och å vilka överskott uppkommit. Utskottet har icke någon erinran att framställa mot den sålunda föreslagna medelsdispositionen.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,
att riksdagen må

a) i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet
ovan anført rörande det vid statsrådsprotokollet över han-
delsärenden för den 24 februari 1950 fogade utkastet till
avtal rörande legodrift av vissa gruvor i Västerbottens län;

b) till *Utbyggnad av staten tillhöriga gruvanläggningar i
Malå socken m. m.* under kapitalbudgeten, fonden för förslag
till statsverket, för budgetåret 1950/51 anvisa ett investe-
ringsanslag av 490 000 kronor;

c) godkänna vad departementschefen förordat i fråga om
dispositionen av vissa medel under investeringsanslaget till
*Utbyggnad av staten tillhöriga gruvanläggningar i Malå soc-
ken m. m.*

Stockholm den 2 maj 1950.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Rickard Lindström, Sven Larsson,
Gränebo, Mannerskantz, Ohlon, Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Heiding,
Sundelin, Rosenberg, Hesselbom, Erik Gustaf Andersson, Einar Persson och
Lundgren; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Bergström,
Svensson i Grönvik, Andersson i Malmö, Mårtensson i Uddevalla, Rubbestad,
Ståhl, Bergstrand, Åkerström, Kollberg, Petterson i Degerfors, fröken Elmén,
herrar Persson i Vinberg, Birke och Gustafsson i Stockholm.
